

Krštenje u Duhu (IV.)

fra Ivo Pavić

Fra Ivo nastavlja nas upoznavati s neizmjernim darom Božjeg milosrđa: krštenjem u Duhu Svetome. Po njemu počinjemo aktivno surađivati s Duhom Svetim, te on postaje naš stalni aktivni pratitelj na životnome putu

Sakriveno blago

Stara priča o seljaku govori kako je on čitav život radio na svojoj nji-
vi, orao, siromašno živio i konačno
umro nezadovoljan. Nakon smrti,
njiva je došla u ruke njegova sina.
Dok je sin jednoga dana orao, prona-
šao je grumen čistoga zlata. Dao ga

je na procjenu kojoj se utvrdilo da
vrijedi jako mnogo. Mladić je ubrzo
otkrio da je njiva puna zlata. Brzo je
postao bogat čovjek. Međutim, za
njegova je oca to bogatstvo bilo iz-
gubljeno, iako je bilo na njegovoj ze-
mlji čitava njegova života. Slično je
s krštenjem u Duhu Svetom. Mnogi
su kršćani nezadovoljni i umorni jer

ne znaju da u sebi imaju sakriveno,
zakopano blago. Kada ga pronadu,
postaju veliki duhovni bogataši.

Kao svećenik djelujem u novoj evan-
gelizaciji i iz vlastitoga iskustva
znam da „pronaći skriveno blago na
njivi” znači iskusiti krštenje u Duhu
Svetom (KDS) koje bitno pomaže u

pastoralu kod liječenja duševnih rana, pogotovo ratnih rana i kod ozdravljenja bolesnih, depresivnih i izgubljenih ovčica Kristova stada. Nakon susreta sa živim Bogom, oni postaju hrabri svjedoci vjere u Krista, svojega Pastira, čiju su dobrotu i spasiteljsku silu i moć doživjeli osobno, u svojem životu. Gospodin Isus želi da svatko bude kršten u Duhu Svetom, kao što sv. Petar govori: „Vama je, naime, ovaj obećani dar namijenjen, vašoj djeci i svima koji su daleko, koliko god ih pozove k sebi Gospodin, naš Bog” (Dj 2,39). Kako bismo mogli što lakše shvatiti značenje krštenja u Duhu Svetom, potrebno je najprije otkriti tko je Duh Sveti i koja je njegova uloga u povijesti spasenja.

Duh Sveti i KDS

Kršćani u životu obično ne računaju na izravnu pomoć Duha Svetoga i zato su bez snage. Često je Duh Sveti zaboravljeni Bog. Biblija nam kaže da je On Osoba. Posjeduje beskonačan um, volju i osjećaje. On govori, poučava, svjedoči, vodi, On zapovijeda, pomaže. On čini čudesa. On je vječan. On je svugdje prisutan, sveznajući. On je svemoćan i čini djela Božja. Duh Sveti treća je božanska osoba. On je poljubac, zagrljaj Oca i Sina. Jednak je Bogu Ocu i Bogu Sinu. On je najveći dar koji je Isus poslao svojoj Crkvi: „Bez njega ne možemo reći Isus Krist je Gospodin” (usp. 1 Kor 2,13). Duh je Sveti poput vrtlara koji obrađuje našu dušu. Dovoljno je da mu kažemo „da” i da se damo od njega voditi (sv. Ivan Marija Vianney). On nam omogućava upoznati i uzljubiti Isusa. Po njemu možemo živjeti nadnaravnim životom. On želi obnoviti svoj stan u

nama. On je duša Crkve i duša naše duše. Njegovo je djelovanje na dušu blago i nježno; dolazi spasiti, ozdraviti i rasvijetliti. On se želi izliti po našoj duši u svojoj punini. Duh Sveti autor je Biblije. Dok je čitamo, On ulazi u nas. Bez njega smo gubitnici.

Duhovi i KDS

Događaj Duhova jest KDS, krštenje u vatri Duha Svetoga. Znamo da su apostoli na dan Uskrsnuća izravno od Isusa primili Duha Svetoga, a na dan Duhova taj isti Duh (već dobio) očitovao se u svojim brojnim darovima. Nije riječ o primanju Duha Svetoga (kao da ga dotad nisu imali), već o izlivanju Duha ili o novoj sili Duha za svjedočenje. Moglo bi se kazati da je njihova inicijacija tada postala kompletna. Duh

Krštenje u Duhu Svetom (KDS) bitno pomaže u pastoralu kod liječenja duševnih rana, pogotovo ratnih rana i kod ozdravljenja bolesnih, depresivnih i izgubljenih ovčica Kristova stada. Nakon susreta sa živim Bogom, oni postaju hrabri svjedoci vjere u Krista

Sveti dobiven od uskrslog Krista na neki se način probudio u njima. U svom govoru na Duhove, Petar navlaže da darovi Pedesetnice nisu samo upravljani apostolima: „Obraćajte se. Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha; tako ćete primiti dar – Duha Svetoga. Vama je, naime, ovaj obećani dar namijenjen, vašoj djeci i svima koji su daleko, koliko god ih pozove k sebi Gospodin, naš Bog” (Dj 2,38-39). I dok su Židovi i pogani molili,

potrese se mjesto na kojem bijahu. Svi se napuniše Duha Svetoga te neustrašivo počеше navješćivati riječ Božju” (Dj 4,31; 8,15-17; 10,44).

Papa Pavao VI. rekao je u propovijedi na svetkovinu Duhova ovako: „Danas mi želimo ne samo imati Duha Svetoga, već želimo iskusiti vidne, osjetne i čudesne učinke njegove divne nazočnosti u nama” (Rim, 1974). Dakle, Papa je shvatio da nije samo dostatno posjedovati Duha Svetoga, što se događa po sakramentima, već je potrebno iskusiti učinke Duha Svetoga u vlastitu životu. Ovi osobni Duhovi ili KDS, jesu osobno iskustvo nazočnosti Duha Svetoga u nama. I danas se po molitvi očituju u nama posebni i vidljivi učinci Duha Svetoga i mi spoznajemo Isusa ne samo intelektualno, nego životom i srcem, te smo ispunjeni zanosom za Isusa.

Sakrament krštenja i KDS

Kako bismo na pravi način razumjeli što je KDS, treba dobro poznavati što je sakrament krštenja. Po sakramentu se krštenja prima Duh Sveti i doživljava se prvotno KDS. Grčka riječ baptizein, koju prevodimo riječju „krstiti”, znači i uroniti, okupati, natopiti, namočiti. Biti kršten, znači biti uronjen, okupan, natopljen Duhom Svetim. Kao spužva kad se natopi vodom. Sveto nas Pismo uči da za nas postoji samo „jedna vjera, jedan Gospodin i jedno krštenje” (usp. Ef 4,6; Heb 6,2). Krštenje vodom i Duhom uvijek idu zajedno. Postoji samo jedno krštenje vodom i Duhom. U kršćanskoj tradiciji ne postoji govor o odvojenim krštenjima: krštenje vodom i krštenje Duhom, već postoji krštenje u vodi i Duhu. Ono je prvi i temeljni sakrament Cr-

kve, vrata u Kristovu zajednicu. Isus je rekao: „Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se“. Nikodemu je tumačio da se čovjek mora „preporoditi“, „roditi odozgor“ u vodi i Duhu Svetom. Katkad izlivanje Duha Svetoga prethodi krštenju kao kod učenika u Samariji (Dj 8,14-17) i kod Korneilija (10,44-48). Oni su najprije doživjeli očitovanje darova i prisutnosti Duha Svetoga (ne primanje Duha) koji ih je „pogurao“ da se krste „jer mi ne znamo kako moliti kako valja pa se Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima“ (usp. Rim 5,5), a u krštenju su primili Duha Svetoga i ostvarili prvotni događaj izlivanja Duha (usp. Dj 19,1-6). Ovaj se sakrament također zove i „kupelj novoga rođenja“ i obnavljanja po Duhu Svetom“ (Tit 3,5) jer označuje i ostvaruje ono rođenje iz vode i Duha bez kojega nitko ne može ući u kraljevstvo Božje (usp. Iv 3,5). Dar Duha primljen na krštenju trebao bi eksplodirati u našem životu poput atomske bombe.

Duh Sveti već stanuje u nama

Vidimo da po krštenju Duh Sveti boravi u kršteniku i to poput posijanoga sjemena na njivi. To je istina. Ako je to istina, kako to da su mnogi krštenici postali ovisnici o drogi, alkoholu, udaljeni od Crkve? Kako to da su mnogi krštenici postali psovači, ubojice, bave se okultnim i New Ageom, preuzimaju običaje iz drugih religija, otišli su u

sekte, vježbaju jogu? Kako to da su zatvori puni vjernika kršćana i kršćanki? Kako to da mnogi kršćani žive kao da Boga nema? Kako to da postoje mnogi koji su u opoziciji novim pokretima u Crkvi? U čemu je problem? Problem je u tome što nisu doživjeli da je Isus živ i da ih ljubi, nisu doživjeli krštenje u Duhu koje je za sve nas jako bitno. Ono je Božji odgovor na neučinkovitost koja je uzela maha u kršćanskom životu koji gazi po sakramentu krštenja. Da su svi ovi spomenuti doživjeli KDS, nikad ne bi postali to što su postali. Sigurno bi bili drugačiji, puni ljubavi prema Bogu i ljudima. Iz toga slijedi da nije dovoljno samo primiti ili „odraditi“ sve sakramente, već se potrebno obratiti i Isusa osobno upoznati kao Gospodina i Spasitelja. Ne samo znati mnogo o Isusu, već mu i pripadati. Jedan od načina kako možemo upoznati Isusa i potpuno mu predati svoje živote

Kršćani u životu obično ne računaju na izravnu pomoć Duha Svetoga i zato su bez snage

jest doživjeti KDS. Krštenje u Duhu Svetom bitno je za sve koji žele živjeti svoj kršćanski život u punini. Tako postajemo dinamit za Isusa osvajajući druge za njega.

Duh Sveti u akciji

Kad sam nedavno držao duhovnu obnovu u Bruxellesu u Belgiji, bio sam jako umoran od puta. To sam rekao Gospodinu prije nastupa u crkvi. Čuo sam njegov glas: „Meni ne smeta što si ti umoran“. Shvatio sam da me Bog jednostavno želi koristiti i kad sam slab. To je njegovo djelo.

Djelovanje Duha Svetoga na dušu blago je i nježno; dolazi spasiti, ozdraviti i raskrivati. On se želi izliti po našoj duši u svojoj punini

Čovjek svojom snagom i intelektu alnim umijećem ne stječe pobjede, ne silom ni snagom, već Duhom Svetim. U Bibliji piše: „oni koji se oslanjaju na sebe i svoje snage, padaju, oni koji se oslanjaju na Gospodina, snaga im se obnavlja kao u orlova“. Nismo ovdje kako bismo umjesto Boga nešto radili za Boga, nego da bismo s Bogom ostvarili ono što sami ne možemo, ali što ni On ne može sam, bez našeg sudjelovanja u onom dijelu za koji smo mi odgovorni. Za obnovu Crkve nije nam toliko potrebna nova teologija, pastoralni programi, nove sinode. Treba nam sila Duha Svetoga. Bez te smo sile Duha uistinu nemoćni.

KDS i krštenje patnjom

Možemo kazati da je KDS za neke početak duhovnoga rasta, duhovnog puta koji je često popraćen progonima i trpljenjima. Nakon što je Isus bio kršten u Duhu na rijeci Jordanu, bio je u pustinji kušan od đavla. Maestralno ga je pobijedio. Isus je tri godine činio mnoga čudesa i znamenja u sili i snazi Duha Svetoga. Ali, Isus je jednom rekao: „Moram primiti krštenje“. On govori o dva krštenja. Jedno koje je primio na Jordanu, a drugo će primiti u muci, na križu. Dakle, ove se riječi odnose na njegovu muku i razapinjanje na križ kao znak njegove ljubavi prema nama (Rim 5,8). Isus nas nije spasio svojim čudesima, već patnjom i smrću. Apostol Pavao kršćanima kaže da nam je proći kroz mnoge kušnje kako bismo dospjeli u kraljevstvo

Za obnovu Crkve nije nam toliko potrebna nova teologija, pastoralni programi, nove sinode. Treba nam sila Duha Svetoga. Bez te smo sile Duha uistinu nemoćni

Danas mnogi kršćani prihvaćaju KDS i darove Duha s velikom radošću, ali često im je teško prihvatiti poteškoće i progone zbog Isusa. Biblija vrlo jasno uči da kršćanski život nije samo običan život, nego prava duhovna borba. Mnogi s kojima živimo obratit će se ako ustrajemo u nasljedovanju Isusa unatoč preziru, ismijavanju i odbacivanju

Božje (usp. Dj 14,22). Danas mnogi kršćani prihvaćaju KDS i darove Duha s velikom radošću, ali često im je teško prihvatiti poteškoće i progone zbog Isusa. Sve nam te kušnje i progone pomažu da duhovno napredujemo. Biblija vrlo jasno uči da kršćanski život nije samo običan život, nego prava duhovna borba. Stoga je potrebno bez kompromisa odgovorno prihvatiti oba krštenja jer samo tada će se vidjeti promjene u našim i tuđim životima. Mnogi s kojima živimo obratit će se ako ustrajemo u nasljedovanju Isusa unatoč preziru, ismijavanju i odbacivanju. Upravo su progoni i privođenje drugih Kristu jasni znakovi krštenja u Duhu Svetom. Prihvaćanjem muke postajemo apostoli Duha Svetoga.

Papa Pavao VI. rekao je u propovijedi na svetkovinu Duhova ovako: „Danas mi želimo ne samo imati Duha Svetoga, već želimo iskusiti vidne, osjetne i čudesne učinke njegove divne nazočnosti u nama” (Rim, 1974)

KDS i ignacijanske duhovne vježbe

Iz osobnoga iskustva znam da su duhovne vježbe svetoga Ignacija Lojolskoga prožete krštenjem u Duhu. Zapravo se kroz cijele duhovne vježbe događa KDS u svakom razmatranju. U prvom dijelu duhovnih vježbi, osoba postane svjesna Božje ljubavi, kaje se i po sakramentu pomirenja dobiva oprostjenje grijeha te ulazi u utjehu. U drugom dijelu duhovnih vježbi, moli za milost da upozna i nasljeđuje Krista Gospodina, s njim se susreće razmatrajući otajstva njegova života i Bog dolazi na prvo mjesto, u središte života. Teme razmatranja potiču je da vrši njegovu volju, bude povezana sa siromašnim i poniznim Kristom, da se stavi pod njegovu zastavu i bude potpuno sjedinjena s njime. Tad je Bog u središtu i postavlja se pitanje: što sam učinio za Krista, što činim za Krista, što ću učiniti za Krista? Kako postići ljubav? Raspoloživost za naviještanje radosne vijesti i svjedočenje Krista nakon dobro obavljenih duhovnih vježbi upravo je znak mnogih susreta s Bogom u molitvi, odnosno krštenja u Duhu Svetom jer Duh Sveti vodi dušu u razmatranjima.

Marija i krštenje u Duhu

Marija je prototip svih kršćana krštenih u Duhu Svetom. Može se reći da je ona bila prva koja je iskusila KDS već u svojem Bezgrešnom začeću i Navještenju: „Zdravo, milosti puna” (Lk 1,28). Na taj je način Marija prvo stvorenje koje je ušlo u intimnost s Presvetim Trojstvom. To Marijino „da” otvorilo je vrata našem izlivanju Duha u punini i našem „da” Bogu. Ona je surađivala s Duhom Svetim i kod rođenja Isusova, te

Preporučamo:

**Svake nedjelje,
u župi Šurkovac
misa za zdravlje i
za krštenje u Duhu
Svetom ili za novi
izljev Duha**

Početak: u 14 sati

**Svi ste dobrodošli!
Župnik:**

dr. sc. fra Ivo Pavić, OFM

Želim

Pokušajmo zaraziti svijet šireći ovu poruku. Naša djeca to zaslužuju, a naši će nam unuci zahvaljivati zbog toga

Odgojen sam po općim moralnim principima. Kada sam bio mali, majke, roditelji, profesori, djedovi, stričevi, susjedi bili su osobe vrijedne poštovanja i uvažavanja. Poklanjali su nam mnogo pažnje i ljubavi.

Bilo je nezamislivo neodgojeno odgovoriti starijima, učiteljima ili vlastima.

Imali smo povjerenja u starije, jer su bili naši ljubljani roditelji, ili naša rodbina. Nismo se bojali, već smo voljeli jedni druge. Svatko je znao značenje riječi 'poštovati'.

Bojali smo se tek mraka, čudovišta ili horor-filmova.

No, među nas se uvukao strah. Čovjek se boji biti roditelj. Roditelji se boje za svoju djecu. Djeca se iz dana u dan sve više boje. Ljudi se boje biti građani i seljaci.

Bojimo se prošlosti, i bojimo se budućnosti.

Bojimo se gladi, i bojimo se pretilosti. Bojimo se uspjeha, i bojimo se neuspjeha. Bojimo se starosti. Bojimo se prisnosti. Bojimo se za vlastiti opstanak. Bojimo se ljubavi.

Strah je, dakle, svuda oko nas. Pitam se, čega će se sve naši unuci jednog dana bojati?

Nismo ovdje kako bismo umjesto Boga nešto radi-li za Boga, nego da bismo s Bogom ostvarili ono što sami ne možemo, ali što ni On ne može sam, bez našeg sudjelovanja u onom dijelu za koji smo mi odgovorni

hvatimo KDS kao silu kojom ćemo preobraziti sebe i zajednicu, sa svim milostima i karizmama koje su nužne za izgradnju Crkve i za naše poslanje u svijetu.

Bl. papa Ivan Pavao II. Veliki izrekao je predivnu molitvu za ponovno izlivanje Duha Svetoga: „Ti koja si zajedno s apostolima u molitvi bila u dvorani posljednje večere u iščekivanju dolaska Duha Pedesetnice, izmoli njegovo ponovno izlivanje na sve vjernike laike, muševke i žene, kako bi odgovorili potpuno svome pozivu i poslanju, kao mladice pravg trsa koje su pozvane donijeti mnogo roda za život svijeta”.

pri rođenju Crkve na dan Duhova: „...bijahu jednodušno postojani s Marijom” (Dj 1,14). Na početku koncila, papa Ivan XXIII. istaknuo je kako bismo mi trebali razmatrati vrijeme kad su učenici s Marijom bili zajedno u pripravi za Duha Svetoga u gornjoj sobi, „ujedinjeni u molitvi i postu” (Dj 1,14). Drugi vatikanski sabor veli: „prije dana Pedesetnice, vidimo kako Marija u svojim molitvama moli dar Duha, koji ju je već kod navještenja bio osjenio” (LG 59). Ona je prije svega znak Duha; „hram Duha Svetoga” (LG 53). Duh Sveti nas po Mariji zove da primimo i pri-

Kako to da mnogi kršćani žive kao da Boga nema? U čemu je problem? Problem je u tome što nisu doživjeli da je Isus živ i da ih ljubi, nisu doživjeli krštenje u Duhu